Rakunun Gizli Çekmecesi

Çınar BİBER

Rakunun Gizli Çekmecesi

Çınar BİBER

Yaşlı meşe ağacının altındaki sıcacık bir oyukta Rusty adında genç bir rakun yaşardı. Gri tüyleri, parlak kehribar gözlerinin çevresinde siyah bir maskesi ve halkalı, kabarık bir kuyruğu vardı. Her gün ormanı keşfeder, her şeye merak duyardı. Yağmurlu bir öğleden sonra, küçük köşesini toplarken yatağının arkasında gevşemiş bir tahta buldu. Altında küçük, gizli bir çekmece vardı!

Rusty'nin gözleri merakla kocaman açıldı. Çekmeceyi dikkatlice açtı. İçinde yaştan sararmış eski fotoğraf yığınları vardı. Birini alıp gözlerini kıstı. 'Bu kim?' diye fısıldadı. Fotoğrafta, bir böğürtlen çalısının yanında duran, yüzünde sevecen bir gülümseme olan bir rakun vardı. Onu hiç tanımıyordu. Bilge birine sormaya karar verdi.

Rusty kırmızı boyun bağını bağladı ve ormanda koşturdu. Yumuşak yosunla kaplı sıcacık bir yuvada yaşayan Bilge Keseli Sıçan'ın kapısını çaldı. Yaşlı keseli sıçanın soluk gri-beyaz tüyleri, pembe sivri bir burnu ve yuvarlak, tel çerçeveli gözlükleri vardı. Hardal sarısı örgü bir şal giyiyordu. 'Gel içeri, küçüğüm,' dedi sıcacık bir sesle. 'Seni buraya ne getirdi?'

Rusty fotoğrafları Bilge Keseli Sıçan'ın ahşap masasına yaydı. 'Bunları gizli bir çekmecede buldum,' dedi. 'Ama bu hayvanların hiçbirinin kim olduğunu bilmiyorum.' Bilge Keseli Sıçan gözlüklerini düzeltti ve gülümsedi. 'Ah, fotoğraflar geçmişe açılan küçük pencereler gibidir,' dedi. 'Hadi birlikte bakalım. Her resim bir hikâye anlatır ve ben bu yüzlerin çoğunu tanıyorum.'

Bilge Keseli Sıçan ilk fotoğrafı aldı. 'Bu senin büyükbaban, Barnaby Rakun,' dedi. 'Bütün ormandaki en sulu böğürtlenleri bulmasıyla ünlüydü. Şu mutlu gülümsemesine bak. Bir keresinde o kadar çok böğürtlen yedi ki karnı bir hafta boyunca yuvarlak kaldı!' Rusty kıkırdadı. Fotoğrafı patisiyle okşadı. 'Büyükbabam!' diye fısıldadı. 'Onunla aynı siyah maskeye ve halkalı kuyruğa sahibim!'

Sonraki fotoğrafta bir daldan baş aşağı sarkan bir keseli sıçan ailesi vardı. 'Bu benim kendi ailem!' dedi Bilge Keseli Sıçan, koyu gözleri gülümsemekten kısılarak. 'Şu benim kız kardeşim Prudence ve erkek kardeşim Percy. Ay ışığında oynamayı çok severdik.' Rusty dikkatle baktı. 'O zamanlar bile pembe bir burnun varmış!' dedi. Bilge Keseli Sıçan güldü. 'Evet ve her zaman en güzel hikâyeleri anlatan kişi bendim.'

Rusty yan yana duran bir rakun ve bir keseli sıçan fotoğrafını çıkardı. 'Bunlar kim?' diye sordu. 'Bu senin büyükannen Rosie ve ben,' dedi Bilge Keseli Sıçan. 'Biz en iyi arkadaştık. Böğürtlenleri paylaşır, sırlar söyler ve birlikte yıldızları izlerdik. Büyükannenin ormandaki en sevecen kalbi vardı.' Rusty'nin gözleri parladı. 'Demek ailemi tanıyordun!' dedi.

Bilge Keseli Sıçan başını salladı. 'Bu fotoğraflardaki neredeyse herkesi tanıyordum,' dedi. 'Şuna bak.' Küçük bir şapka takan bir rakunun fotoğrafını işaret etti. 'Bu senin amcan Felix. Biraz unutkandı, tıpkı senin gibi.' Rusty sırıttı. 'Ben de her zaman bir şeyleri unuturum!' dedi. 'Ama Felix gülmeyi hep hatırlardı, sen de hatırlamalısın,' dedi Bilge Keseli Sıçan sevecenlikle.

Daha çok fotoğrafa baktılar. Yüksek bir ağaca tırmanan bir rakun. Meşe palamutları ve böğürtlenlerle bir aile pikniği. Bir yaprağa sarılmış minicik bir rakun bebeği. 'O bebek sensin!' dedi Bilge Keseli Sıçan. Rusty şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Ne kadar küçükmüşüm!' dedi. 'O zamanlar bile minicik ve meraklıydın,' dedi. 'Ve bak, annen seni sımsıkı tutuyor.' Rusty'nin içi ısındı.

Bir fotoğrafta küçük bir ahşap çekmecenin yanında gururla duran bir rakun vardı. 'Bu da ne?' diye sordu Rusty. Bilge Keseli Sıçan gülümsedi. 'Bu senin büyük büyükbaban Oliver. Hazinelerini güvende tutmak için o gizli çekmeceyi yapmış. Onu büyükannene bırakmış, şimdi de o senin.' Rusty'nin kalbi hızla çarptı. 'Demek çekmece aile geçmişimin bir parçası!' dedi.

Rusty masaya yayılmış bütün fotoğraflara baktı. 'Ne kadar çok hikâye var,' dedi yumuşak bir sesle. 'Ve hiçbirini bilmiyordum.' Bilge Keseli Sıçan patisine hafifçe vurdu. 'İşte bu yüzden hikâyeler anlatırız,' dedi. 'Hikâyeler aile geçmişimizi yaşatır. Her fotoğraf, paylaşılmayı bekleyen bir anıdır.' Rusty başını salladı. Böylesine harika bir ailenin parçası olmaktan gurur duydu.

Bilge Keseli Sıçan çekmecedeki boş bir yeri işaret etti. 'Yeni fotoğraflar için yer var,' dedi. 'Bir gün kendi resimlerini ve hikâyelerini ekleyeceksin.' Rusty gülümsedi. 'Ekleyeceğim!' dedi. 'Arkadaşlarımın ve maceralarımın fotoğraflarını çekeceğim. Ve çocuklarıma Barnaby'yi, Rosie'yi ve Oliver'ı anlatacağım.' Bilge Keseli Sıçan ışıl ışıl gülümsedi. 'İşte bu!' dedi.

Rusty fotoğrafları dikkatlice topladı ve gizli çekmeceye geri koydu. 'Teşekkür ederim, Bilge Keseli Sıçan,' dedi. 'Ailemi bulmama yardım ettin.' Kadın hardal sarısı şalını onun etrafına sardı. 'Onları kendin buldun,' dedi. 'Ben sadece yüzlerin adını söyledim. Şimdi git ve yeni anılar biriktir, küçüğüm.' Rusty ona sımsıkı sarıldı, sonra mutlu bir kalple eve koşturdu.

Sıcacık köşesine dönen Rusty çekmeceyi bir kez daha açtı. Büyükbabası Barnaby'nin fotoğrafına bakıp gülümsedi. Bilge Keseli Sıçan'la birlikte çekilmiş yeni bir fotoğrafını eklemeye karar verdi. Hikâyeyi arkasına yazacaktı. Her fotoğraf bir hikâye anlatır, diye düşündü. Ve ben aile geçmişimizi yaşatacağım.

O gece Rusty böğürtlen pikniklerini ve yıldızlı gökyüzünü rüyasında gördü. Büyükannesi Rosie'yi ve onun sevecen kalbini rüyasında gördü. Bunca anıyı saklayan küçük çekmeceyi rüyasında gördü. Uyandığında ne yapacağını tam olarak biliyordu. Bilge Keseli Sıçan'ı sık sık ziyaret edecek ve daha çok hikâye öğrenecekti. Ve öğrendiklerini tanıştığı herkesle paylaşacaktı.

Böylece siyah maskeli ve halkalı kuyruklu genç rakun, ailenin tüyden ve kuyruktan fazlası olduğunu öğrendi. Aile, hazine gibi kuşaktan kuşağa aktarılan hikâyelerdir. Gizli çekmece sadece bir saklanma yeri değildi; geçmişe açılan bir kapıydı. Ve Rusty anlattığı her hikâyeyle, her seferinde bir fotoğrafla, aile geçmişini yaşattı.